

Fișa resurse : Școala Inteligențelor Multiple

Trunchiul D al modulului de formare

Titlul fișei : Școala Inteligențelor Multiple: să diversifice pentru a îmbunătăți

1/ Declarație – Starea lucrurilor

Complexitatea lumii contemporane și diferitele nevoi educaționale ale elevilor impun școlii incluzive să dezvolte noi strategii și metode de intervenție pentru a avansa spre personalizarea propunerilor educaționale.

Contextul luat în considerare este cel al pedagogiei, în special analiza specificității nevoilor educaționale ale fiecărui elev.

2/ Demonstrație

Această analiză încearcă să demonstreze că, prin teoria multiplelor inteligențe, este posibil să se atingă un nivel bun de incluziune școlară, datorită luării în considerare a diferitelor forme de inteligență, așa cum a fost postulat de Gardner și, prin urmare, luând în considerare diferitele modalități de învățare proprii fiecărui elev.

Această teorie pune accentul pe diferențele existente în procesele de învățare și consideră diversitatea ca o resursă.

Teoria inteligenței multiple este, prin urmare, un instrument eficient pentru identificarea potențialului studenților, diversificarea activităților educaționale și garantarea tuturor șanselor de succes.

În sprijinul acestei demonstrații, vom sublinia teoria Inteligențelor Multiple (TIM), luând în considerare cele 9 forme de inteligență propuse de Gardner.

Apoi, vom evidenția implicațiile TIM la nivel pedagogic, pe baza aplicațiilor lor reale din clasă, și anume activități diferențiate și diversificate pentru toți elevii și, în final, vom discuta dezvoltarea de strategii și procese de predare alternative care utilizează diverse metode de verificare și evaluare.

Școala Inteligențelor Multiple

Howard Gardner: Teoria Inteligențelor Multiple

Inteligența este capacitatea de a înțelege lumea în care trăim și de a rezolva problemele de mediu, sociale și culturale cu care ne confruntăm pe parcursul vieții noastre. Până în prima jumătate a secolului al XX-lea, se credea că inteligența este o capacitate monolitică, comună tuturor, care ar putea fi măsurată și prin standarde și teste de valoare științifică.

Pentru psihologul american H. Gardner, nu există doar un tip de inteligență, ci mai multe forme, adică potențialele biologice prezente în fiecare ființă umană de la naștere, adoptă o anumită combinație de niveluri de dezvoltare, fiecare câte unic în ceea ce privește această proprietate privată este intelectuală.

Evoluția fiecărei inteligențe și atingerea nivelurilor superioare sau inferioare depind parțial de factorii genetici, dar și de oportunitățile de învățare oferite de un context cultural specific. Din acest motiv nu este suficient să identificăm înclinațiile fiecăruia, este necesar să le exercităm, altfel ele vor rămâne în starea embrionară.

Concepția pluralistă a inteligenței reprezintă un punct de cotitură major în raport cu teoriile anterioare, în special pentru implicațiile care derivă din aceasta în pedagogie

Spre deosebire de teoria tradițională și pe baza propriilor criterii, Gardner a identificat 8 tipuri de inteligență (abilități intelectuale):

Inteligența lingvistică: este, cu inteligența logico-matematică, ceea ce este cel mai stimulat la școală. Este abilitatea de a folosi limbajul pentru a verbaliza și a înțelege.

- Inteligența logico-matematică: implică capacitatea de a crea categorii, de a raționa, de a compara și de a rezolva probleme
- Inteligența muzicală: "gândirea în muzică", înțelegerea, crearea și comunicarea prin melodie și ritm.
- Inteligența spațială: abilitatea de a vizualiza și de a crea imagini mentale; sollicitată prin utilizarea de forme și culori.
- Inteligența kinestezică: Abilitatea de a folosi corpul pentru a rezolva o problemă sau a crea ceva; abilități utilizate în munca manuală
- Inteligența interpersonală: Abilitatea de a înțelege și de a construi relații cu ceilalți; stimulată de activități în care trebuie să împărtășești, să compari, să cooperezi.

- Inteligența intra-personală: abilitatea de a introspea și capacitatea de a înțelege propriile stări de spirit, modul de a fi și de a acționa.
- Inteligența naturalistă: exprimă afinitatea cu lumea naturală (capacitatea de a înțelege, a discerne și clasifica elementele sale) și de a fi confortabil cu ea

Implicații și aplicații pedagogico-educaționale ale teoriei IM

Fiecare dintre studenții noștri are propriul lor profil intelectual și își folosește inteligența în diferite combinații în viața de zi cu zi. Cu toate acestea, potrivit lui Gardner, educația și școala din lumea occidentală sunt limitate și au favorizat în principal două tipuri de inteligență: lingvistică și logico-matematică. Celelalte sunt deseori neglijate, nici stimulate, nici dezvoltate în clasă. Prin urmare, studenții cu inteligență lingvistică puternică și / sau logică-matematică vor avea performanțe foarte bune.

Ceilalți, dimpotrivă, deși "înzestrați" în alte tipuri de informații, vor trebui să facă mai mult efort și să facă față mai multor dificultăți.

Teoria inteligențelor multiple poate ajuta profesorul să creeze activități care iau în considerare diferite tipuri de inteligență, chiar și cele care sunt, de obicei, mai puțin stimulate, pentru a transmite învățăturile. Potrivit lui Gardner, oferind abordări didactice care acoperă întregul spectru de 8 inteligențe într-o varietate de contexte, profesorul poate reuși să motiveze și să stimuleze mai mulți studenți prin implicarea lor în activități care le permit să pună în practică și pentru a-și exploata abilitățile.

Predarea ar fi mai activă și mai concretă și ar putea permite studenților să descopere și să exploreze propriul mod de învățare.

Predarea în acest mod ar permite profesorului să se familiarizeze mai bine cu punctele forte și slăbiciunile elevilor, să-și schimbe practicile de predare, să creeze noi oportunități de învățare și să ajungă cât mai mulți studenți cu obiectivele stabilite.

În comparație cu ceea ce se propune în reforma școlară, în special în ceea ce privește diferențierea și în noul context de predare a materiilor școlare în învățământul secundar (Scuola Media), Teoria multiplelor inteligențe și a aplicațiilor practice ar putea fi un instrument util de lucru și un aliat eficient pentru a oferi studenților noștri o educație diversă.

Adesea, problema pentru elevi nu are o conștientizare clară a procesului lor cognitiv și a ceea ce constituie relația lor personală cu cunoașterea.

Gardner ne-a determinat să ne gândim la rolul pe care fiecare inteligență îl joacă în relația cu cunoașterea: într-o lume complexă precum cea de astăzi,

dezvoltă o relație cu cunoștințele care se bazează pe folosirea mai multor persoane a inteligențelor ar putea stimula educația pentru tranzitivitatea cognitivă, adică să treacă de la o cunoaștere la alta într-o manieră fluidă și imediată.

Având în vedere cele de mai sus, este clar că profesorii noștri nu se pot preface că transmit cunoștințe, călăuzesc, stimulează într-un mod unic, bazându-se doar pe modele bazate pe transmisia frontală. Și cu siguranță nu este de dorit să promovezi accesul la cunoaștere și să-i faci fiecărui elev conștient de propriul mod de învățare și de procesele sale cognitive, concentrându-se pe un singur canal.

Trebuie să ne bazăm pe cunoașterea caracteristicilor, precum și pe dezvoltarea și valorificarea diferitelor inteligențe pe care Gardner le propune.

De mult timp, în mediul educațional, diferențele individuale au fost considerate neimportante, fiecare elev a fost tratat ca și ceilalți.

Abordarea lui Gardner se bazează pe o abordare diametral opusă, adică o Pedagogie centrat pe elev, centrat pe elev, al cărei scop este cunoașterea cât mai bine a fiecărui student. , apoi să creeze și să pună în aplicare un mod de predare care să permită tuturor să învețe cât mai mult posibil, în funcție de moduri, timpi, ritmuri și stiluri specifice pentru el.

Abordarea pedagogică are ca scop evidențierea diferitelor potențiale ale fiecărui student, care pot fi identificate prin observații sistematice și efectuate cu criterii și instrumente validate într-un mod științific, dar fundamental diferite de cele ale testelor de inteligență tradiționale.

O școală care este atentă la nevoile elevilor aflați în dificultate ar trebui, prin urmare, să se poată adapta diferențelor elevilor prin schimbarea stilurilor de învățare și a metodelor, strategiilor, timpului, instrumentelor, stilurilor și activităților, potrivit lui Gardner.

Implicațiile TIM ale lui Gardner pentru aplicații inovatoare și pedagogice sunt variate și se raportează la mai multe domenii ale procesului educațional și diferitele domenii ale educației speciale. Cu toate acestea, în această notă, vom evidenția trei dintre ele: utilizarea de activități diferențiate și diversificate, dezvoltarea de strategii și metodologii alternative de predare, precum și introducerea de către profesor a diferitelor metode. pentru a verifica, a evalua și a acționa asupra feedback-ului.

Activități școlare diferențiate

Diferențierea activităților școlare, care include mișcarea, arta și imaginea, contactul cu natura, manipularea, introspecția, interacțiunea implică elevii într-

un mod mai activ. Se poate observa cu ușurință că aceștia participă la activități cu entuziasm, atenție și o dorință mai mare de a învăța când aceste abilități sunt implementate.

Pentru a aplica TIM, este deci esențial să predați o serie de activități educaționale care răspund la varietatea de inteligență observată la fiecare elev. În mod evident, este imposibil să cunoaștem cu exactitate inteligența fiecărui elev (deși, pentru studenții cu dizabilități, această fază este ușurată de faza de observație care precedă pregătirea IEP, planul educațional Individualizat), dar este util să pornim de la realizarea faptului că există multe forme de inteligență și că, prin urmare, este necesar să se ofere activități pedagogice diferențiate și o varietate de exerciții care implică toate preferințele sau, mai degrabă, predispozițiile studenților noștri.

Stratégies et méthodes d'enseignement / apprentissage de predare / învățare

Faptul că există diferențe individuale marcate între elevi îi obligă pe profesori să folosească cu atenție strategii de predare diferite. Astfel, prin modurile alternative de procesare a conținutului, va exista întotdeauna un moment în care activitatea de clasă va implica pe deplin cele mai dezvoltate forme de inteligență de către fiecare student. În această perspectivă, se așteaptă ca profesorii să-și îmbogățească repertoriul cu o gamă largă de metode, materiale și strategii pentru a "cârlige" clasele care sunt din ce în ce mai eterogene.

Din punct de vedere operațional, este posibil să se efectueze lucrări pedagogice asupra mai multor inteligențe folosind 2 strategii generale. Primul, numit "o activitate pentru fiecare inteligență", permite profesorului să solicite în principal un tip de inteligență cu o activitate educațională special dedicată acestuia. A doua strategie, numită "o activitate pentru multiple inteligențe", permite profesorilor să organizeze o singură activitate pentru a stimula mai multe inteligențe la un moment dat.

Evaluare, verificare și feedback individualizat

Al treilea aspect care trebuie luat în considerare este evaluarea, verificarea și feedbackul "individualizat". Teoria multiplelor inteligențe subliniază faptul că există multe modalități prin care studenții să demonstreze cunoștințe și abilități, inclusiv "organizatori avansați", liste de verificare a observațiilor (liste de verificare), analiza erorilor și portofoliul.

De exemplu, pentru a evalua cunoștințele dobândite în matematică, profesorul poate organiza lucrarea în grupuri de cooperare (inteligență interpersonală), cu material manipulativ (inteligență kinesthetic corporală), pentru a încheia cu reflecție metacognitivă (inteligență intrapersonală).

TIM și elevii cu dificultăți de învățare

În Italia, profesorii și profesorii de sprijin lucrează în prezent în sinergie pentru a încerca să dezvolte în acei studenți cu dizabilități acele tipuri de informații care lipsesc cel mai mult. Prin studiile lui Gardner și prin teoria inteligenței multiple, profesorii au avut ocazia să dezvolte noi scenarii pentru învățarea elevilor.

Prin alternarea diferitelor propoziții pedagogice, este posibil să se stimuleze dezvoltarea tipurilor de inteligență pe care elevul este privat și, în același timp, să-i permită să învețe din punctele sale forte în alte tipuri de inteligență.

Această alternanță reprezintă o adevărată inovație educațională care se referă la modelul bio-psiho-social al CIF (International Classification of Functioning), care încearcă să exploateze capacitățile prezente în fiecare individ și, în același timp, să consolideze domeniile care sunt mai puțin dezvoltate acasă sau de care este lipsit.

CONCLUZII

După cum am menționat mai devreme, există multe instrumente disponibile pentru profesor pentru a răspunde diferitelor nevoi care caracterizează toți elevii, în special cei cu dificultăți de învățare. Conștientizarea tuturor acestor aspecte din partea profesorului poate aduce o contribuție substanțială la crearea unui climat în sala de clasă care să conducă la dobândirea învățării, adică la un climat incluziv în care diferențele fiecare devine o resursă pentru alții și nu o limită.

Din această perspectivă, prin urmare, strategiile și metodologiile bazate pe teoria inteligențelor multiple pot fi considerate ca o abordare integrată și incluzivă care nu înlocuiește conținutul tradițional, ci o folosește pentru a ajunge la toți studenții și a implica toate tipurile de inteligențe.

Cea mai bună alegere, de fapt, mai ales dacă există studenți cu dificultăți de învățare în sala de clasă, este ceea ce poate fi numit "eclectism" în practica pedagogică de zi cu zi, a cărei principală caracteristică este conform teoriei lui Gardner, poate fi rezumată de fraza: "adaptați metodologia la student și nu invers".

Aceasta înseamnă că punctul de plecare al oricărei acțiuni pedagogice trebuie să fie întotdeauna studentul, cu nevoile și constrângerile sale, limitele și potențialul său, stilurile sale, orele de învățare și ritmurile, experiențele sale anterioare și contextul în care este parte.

Această nouă viziune face posibilă concentrarea atenției asupra diferențelor dintre procesele de învățare și luarea în considerare a diferențelor ca resurse, respectând în același timp nevoia de normalitate specială comună tuturor studenților fără deosebire.

BIBLIOGRAFIE

- . Armstrong T., (1994), *Multiple Intelligences in the classroom*, Alexandria
- . Claire G., (2004), *Sei più intelligente di quanto pensi? Oltre 150 test per scoprire e utilizzare al meglio la tua intelligenza naturale*, L'Airone Editrice
- . Bellanca J., Chapman C. e Swartz E. (1994), *Multiple assessments for multiple intelligences*, SkylightsPublishing
- . Calovi C., Traduzione italiana (2003), *Multiple intelligence for every classroom*. Tratto da «Intervention in School and Clinic», vol. 39, n. 2, Pubblicato con il permesso dell'Editore.
- . Canevaro A., Ianes D., (2003), *Diversabilità, Storie e dialoghi nell'anno europeo dei disabili*, Trento, Erickson
- . Cardona P., (2001) *Il ruolo della memoria nell'apprendimento delle lingue*, UTET Università
- . De Beni R. et al., (2001) *Psicologia cognitiva dell' apprendimento. Aspetti teorici e applicazioni*, Trento, Erickson
- . De Feo L., Elia M. et al. , (2013), *Le Attività di sostegno didattico*, Napoli, Edises
- . Iaccarino C. (a cura di), (2009), *Le intelligenze multiple: teoria e applicazioni didattiche*
- . Ianes D., Macchia V., (2008), *La didattica per i Bisogni Educativi Speciali*, Trento, Erickson
- . Gardner H., (1983), *Frames of Mind: the Theory of Multiple Intelligence*
- . Gardner H., (1991), *Aprire le menti. La creatività e i dilemmi dell'educazione*, Feltrinelli
- . Gardner H., *L'educazione delle intelligenze multiple. Dalla teoria alla prassi pedagogica*, Anabasi, 1993
- . Gardner H., *Formae Mentis. Saggio sulla pluralità dell'intelligenza*, Milano, Feltrinelli, 2002
- . Gardner H., (2005), *Educazione e sviluppo della mente. Intelligenze multiple e apprendimento*, Erickson
- . Kagan S., (2001), *Multiple Intelligences: The complete IM Book*
- . Nicolini P. (a cura di), (2002), *Intelligenze in azione. Osservare il bambino nella scuola dell'infanzia*, Hoepli
- . Pavone M., (2014), *L'inclusione Educativa*, Milano, Mondadori Università
- . Sternberg R.J., Kaufman J.C. (1999), *Diversamente intelligenti: differenti modelli di spiegazione delle abilità mentali*, pubblicato in «Difficoltà di Apprendimento», vol. 4, n. 3, Trento, Erickson